Хай ліпше вб’є громом, ніж їстиме лихо,
Хай краще згоріти, ніж в’янути тихо,
Ніж в’янути тихо!

Згоріти — то мука, але то єдина
З життя навісного недовга година,
Коротка година;

Згасати ж чуттями і бліднуть думками,
І в’януть помалу, вмирати частками,
Зникати частками,

З життям по краплині гіркої розлуки
Щодня випивати — то лютії муки,
То муки над муки!

Хай ліпше вб’є громом в останньому бою,
І душу, і тіло хай знищить грозою,
Розмече грозою!